

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Artur Cemurtan împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și restabilirea în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Artur Cemurtan și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 13 iulie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 24 aprilie 2015, Artur Cemurtan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la contestarea actului administrativ și restabilirea în funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, activând în cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Secția securitate publică, în funcție de polițist, la data de 24 martie 2015, prin ordinul nr. 164ef, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, Gheorghe Cavaliuc, a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu.

Menționează că, conform ordinului contestat, la data de 03 martie 2015, Veaceslav Tomaș i-a propus suma de 100 lei pentru a transporta ilicit produse alimentare procurate din localitățile din stânga Nistrului, fapt despre care nu a sesizat superiorii și organele competente, mai mult, a avut un comportament impropriu deontologiei polițienești, manifestat prin utilizarea cuvintelor necenzurate.

Relevă că, conform materialelor prezentate de către Inspectoratul de Poliție Criuleni, ordinul de sancționare a fost emis în baza petiției depuse de către un cetățean, care a invocat că, a transmis o sumă de bani unor colaboratori de poliție pentru a transporta produse alimentare din stânga Nistrului, iar la data de 02 martie 2015, i-a transmis lui Artur Cemurtan suma de 100 lei pentru a transporta trei saci cu zahăr.

Mai relevă că, conform procesului-verbal din 23 martie 2015, întocmit în urma vizionării imaginilor video prezentate de petiționar, s-a stabilit că persoana din imagini îl vizează.

Susține că, la data de 02 martie 2015, nu a discutat cu petiționarul și nu i-au fost propuse careva mijloace bănești pentru a facilita transportarea ilicită a mărfurilor.

Mai invocă că, la data de 23 martie 2014, s-a adresat la spitalul departamental pentru a-i fi acordată asistență medicală, iar în urma examinării de către medicul neurolog i s-a comunicat că, necesită tratament ambulatoriu și i se va atribui concediu medical, însă în ziua următoare a fost informat că tratamentul recomandat poate fi administrat și la serviciu.

Astfel, tot în aceeași zi, 24 martie 2014, s-a adresat la policlinica din or. Grigoriopol unde i-a fost acordată asistența și tratamentul medical necesar.

Consideră că, ordinul enunțat este ilegal, neîntemeiat și pasibil de a fi anulat, deoarece a fost emis în perioada incapacității temporare de muncă.

Solicită anularea ordinului nr. 164ef, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI la data de 24 martie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară, prin care a fost eliberat din funcție, și restabilirea sa în funcția deținută anterior.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a modificat cerințele, solicitând anularea ordinului nr. 164ef din 24 martie 2015, emis de șeful-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru în perioada 01 mai 2015 – 14 decembrie 2015 în mărime de 35018 lei, calculat reieșind din cuantumul salariului mediu lunar în mărime de 4669 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, cauzat prin concedierea ilegală din serviciu și privarea de dreptul la muncă și încasarea sumei de 12 150 lei, cu titlu de compensație suplimentară în locul restabilirii la lucru, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 700 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 13 martie 2015, în temeiul petiției lui Veaceslav Tomșa, a fost inițiată o anchetă de serviciu în privința colaboratorilor de poliție Criuleni, în cadrul căreia s-a stabilit că, polițistul Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Criuleni, sergent-inferior de poliție Artur Cemurtan, fiind implicat în serviciu la punctul Vamal nr. 14 Criuleni, punct de trecere a frontierei și control din regiunea zona mărginită cu PMR (regiunea Transnistreană), a manifestat acțiuni și comportament contrar prevederilor normelor eticii polițienești, aplicate față de cetățenii civili și înjosirea demnității de polițist, acțiuni exprimate prin limbaj vulgar în loc public, comportament impropriu deontologiei polițienești, cuvinte necenzurate și adresa societății, cetățenilor, colegi de serviciu și gesturi obscene, consum de semințe în timp ce purta uniforma polițienească de serviciu, precum și tentativa de a primi mijloace financiare necuvenite în sumă de 100 lei de la cetățeanul Veaceslav Tomșa pentru facilitarea trecerii frontierei din regiunea Transnistreană cu produse alimentare și respectiv, neraportarea conducerii subdiviziunii din care face parte despre tentativa de a-i transmite mijloacele

financiare necuvenite, fapte constatate prin procesul-verbal din 13 martie 2015 în urma vizualizării imaginilor video prezentate de către petiționar.

Astfel, la data de 24 martie 2015, sergentul-inferior de poliție Artur Cemurtan, prin ordinul șefului-adjunct al Inspectoratului General al Poliției al MAI, Gheorghe Cavaliuc nr. 164ef, a fost sancționat disciplinar cu concediere din poliție în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (1) lit. k) ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g), h) și i), art. 26 alin. (1) lit. a), b), f) și k) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și ale pct. 6 lit. j) și pct. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006.

Totodată, prima instanță a mai reiterat că, probele prezentate de către reclamant întru confirmarea faptului că, ordinul de concediere a fost emis în perioada aflării sale în incapacitate de muncă, constituie niște rețete, concediu medical urmând a fi oferit conform prevederilor Regulamentului special, emis în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 365 din 06 octombrie 2009 cu privire la asigurarea medicală a colaboratorilor organelor afacerilor interne.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Artur Cemurtan și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 07 februarie 2017, reprezentantul lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, concedierea lui Artur Cemurtan este neîntemeiată iar ordinul nr. 164ef din 24 martie 2015 este ilegal, deoarece a fost emis în perioada de incapacitate temporară de muncă a acestuia, la fel, ordinul enunțat contravine și prevederilor pct. 60 alin. (4) din Statutul disciplinar al polițistului, conform cărora, proiectul ordinului de concediere va cuprinde circumstanțele de fapt, ce au servit temei pentru inițierea anchetei de serviciu, precum și ale art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, care reglementează că, în ordinul de sancționare disciplinară în mod obligatoriu se indică temeiurile de fapt, iar conform art. 86 alin. (2) din Codul muncii, se interzice expres concedierea în perioada aflării în concediu medical.

Consideră eronată concluzia instanțelor de judecată precum că, în înregistrările video este reflectat recurentul, deoarece aceste înregistrări nu au fost obiect de examinate în prima instanță și nici nu s-a solicitat vizionarea lor, astfel, nu puteau fi puse la baza hotărârii.

Califică ca neîntemeiată și concluzia precum că, Artur Cemurtan nu a invocat trucarea înregistrărilor, or, în procesul-verbal întocmit la 23 noiembrie 2015, în cadrul anchetei de serviciu de către șeful Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Criuleni, Victor Bodiș și inspectorul formare profesională, Lilia Laișuc, recurentul a declarat că, înregistrarea este - un video montaj, fapt invocat și în instanța de apel, cu atât mai mult că, persoana din imagini are comun cu recurentul cât ar avea orice altă persoană.

Invocă că, Veaceslav Tomaș nu a fost împuternicit să efectueze înregistrări audio-video iar conform art. 146 alin. (2) CPC, nu poate servi ca probă înregistrarea audio-video ascunsă dacă nu este permisă prin lege.

De asemenea, califică ca contradictorie și concluzia instanței cu privire la faptul că, recurentul a acceptat mijloace financiare pentru facilitarea transportării ilicite a produselor alimentare, act de corupție, care nu a fost constatat de către procurori, iar la data de 19 ianuarie 2016, a fost clasată cauza penală în privința lui Artur Cemurtan, or, acesta n-a fost concediat pentru fapte de corupție, ci doar pentru nedenunțarea lor.

Mai invocă că, prima instanță nu s-a expus asupra faptului că, în ordinul de sancționare nu este indicat timpul săvârșirii abaterii disciplinare iar instanța de apel s-a limitat doar la constatarea că, ordinul corespunde rigorilor prevăzute de art. 60 din Statutul disciplinar al polițistului.

Relevă că, conform art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin, în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, iar timpul abaterii disciplinare constituie un element-cheie ale acestor temeiuri.

Susține că, recurentul s-a adresat în mod regulamentar la medici pentru a-i fi eliberat certificat medical, fapt, care nu a fost realizat cu toate că i-a fost promis, din acest considerent, a fost nevoit să se adreseze după ajutor medical la medicul de la locul de trai.

Astfel, invocă că, prin ordinul de sancționare a fost concediat un om bolnav, deoarece recurentului i-a fost administrat tratament și i-au fost eliberate rețete medicale.

Prin referința depusă la data de 27 februarie 2017 Inspectoratul General al Poliției al MAI a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Artur Cemurtan, avocatul Petru Bobu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic